

[Ministeren for handel, industri og søfart.] disse varer fuldstændigt vil medføre, at de i meget stort omfang vil blive indkøbt i dollars. I øjeblikket kan en række af disse varer købes i sterling eller svenske kroner, hvilket er at foretrække. Det vil næppe ske, hvis det er frit. Så vil det ske i dollars, og vi vil ikke have sikkerhed for, at nationalbanken, når betalingen engang skal præsteres, kan præstere den. Vi vil altså kunne komme ud for forhold, som med henblik på Danmarks tillid i udlandet ville være særdeles uheldige. Jeg tror ikke, de ærede forslagsstillere tilstrækkelig tydeligt har taget dette i betragtning.

Så kan man sige: Kunne man ikke sætte disse varer på friliste, men dog således, at man undtog dollars? Det kan man ikke; det ville være en diskrimination, som ville stride imod almindelig international handelsædvane, mod indgåede forpligtelser, mod hele den internationale handelspolitik, som den føres i øjeblikket. Derimod kan vi gøre noget andet. Sålænge man har varerne under importregulering, kan man gennem bevillingsudstedelse, som vi gør det, søge at favorisere disse varer mest muligt overalt, hvor de kan fås i blød valuta, og hvor vi har råd til at betale dem i hård valuta. Hvis det var frit, kunne vi ikke føre den politik.

Endelig må det ikke glemmes, at for traktorer, motorer og lastbilers vedkommende kommer en stor del af importen over Marshallplanen og interbanklånet, som forpligter os til at føre en vidtgående kontrol med varernes anvendelse, med købspris og meget andet, hvad der nødvendiggør, at importreguleringen på disse punkter opretholdes. Dertil kan man svare, at så kunne vi have ladet været med at indgå på interbanklånets og Marshallplanens betingelser i så henseende. Hvis det ærede medlem er i stand til at vise os andre muligheder for at få disse varer, kunne vi drøfte det, men såvidt vi kunne skønne efter det overblik, vi havde over situationen, var der simpelt hen ikke andre muligheder.

At gennemgå forsyningsituationen for de enkelte grupper ville vel føre vel vidt. Når det drejer sig om lastbiler, tror jeg ikke, der er behov for væsentlig flere lastbiler her i landet; jeg har indtryk af, at Danmarks lastbilpark er fuldtud tilstrækkelig. Snarere står vi overfor et andet problem, nemlig at få nogle af de dårligste og mest uøkonomiske lastbiler skiftet ud. Med hensyn til dæk og slanger vil det være det ærede medlem bekendt, at vi fra 1. februar har givet lastbildæk og -slanger fri, og det

er mit håb — balanceplanen for indeværende år er ikke endeligt udarbejdet endnu —, at vi vil kunne gøre det samme for slanger og dæk til personbiler. Håndværktøj købes i øjeblikket i vid udstrækning i England og Sverige. Hvorfor lave en ændring her, så det ryger over på dollarområdet og yderligere vanskeliggør vor meget vanskelige situation på det punkt?

For arbejdstøjs vedkommende forholder det sig sådan, at dansk industri var i stand til at fremskaffe mere arbejdstøj, hvis vi kunne fremskaffe råstoffer til det. Det må dog være rimeligt, at vi koncentrerer vore bestræbelser om at fremskaffe disse råstoffer fremfor at indføre færdigt arbejdstøj, og det er også det, vi forsøger på. Dermed er ikke sagt, at enhver import af færdigt arbejdstøj vil være at afvise; vi vil til enhver tid se på den enkelte sag og de vilkår, varerne bliver tilbudt under.

Hele frilisteproblemet har været meget nøje gennemdrøftet, dels i det udvalg, der blev nedsat af det høje ting i forbindelse med vareforsyningslovens forlængelse, dels i rigsdagens vareforsyningsudvalg. Sagen er ret vidt fremme. Ved forlængelsen af vareforsyningsloven forpligtede jeg mig til inden udgangen af februar i rigsdagens vareforsyningsudvalg at forelægge forslag til en friliste af nærmere angiven størrelse. Dette løfte bliver jeg i stand til at holde. Vi er nu færdige med forhandlingerne med erhvervene om frilisten. Så snart vi har fået den fra hånden fra ministeriets og regeringens side, vil den blive forelagt rigsdagens vareforsyningsudvalg, og derefter vil den gå over i realiteternes verden. Det er ikke nogen stor friliste, men det er dog en betydelig større begyndelse, end man gjorde efter den første verdenskrig, og det er mit indtryk, at man fra alle erhvervs side betragter det med den største tilfredshed, at der hermed er taget det første skridt hen imod større frihed på dette område.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tholstrup): Det er rigtigt, at dette lovforslag indeholder det samme som de to selvstændige lovforslag, vi fremsatte i fjor, men den økonomiske situation, som dengang dannede baggrund for fremsættelsen af vore forslag, har siden udviklet sig til det bedre, i særlig grad takket være de ydre omstændigheder. Den højtærede handelsminister sagde, at forudsætningerne også var de samme som i fjor, men det er de jo ikke. Vi er nu snart så vidt, at man kan sige, at den heldige udvikling for vort land gør, at